

K ušlechtilé lovecké zábavě, kterou mohly pěstovat také vznešené dámy, patřil **lov se cvičeným sokolem**. Pták se od mládí učil nejen vzlétat a vracet se na ruku svého pána, ale také útočit na jiné ptáky nebo drobná zvířata. Při výcviku se používaly atrapy ptáků upevněné na provaze (na obrázku). Pokud dravec nelovil, měl na hlavě zvláštní čepičku, která mu zakrývala oči.

K oblíbeným zábavám krále Václava patřil **lov**. Byla to činnost nebezpečná a vyžadovala velkou tělesnou zdatnost, obratnost a cvik. Vycvičená smečka psů vystopovala a štvála zvěř. Lovci ji pak skolili buď oštěpem, nebo tesákem či mečem. Václav patřil k vyhlášeným znalecům loveckých psů a nechával si některá vzácná zvířata posílat z ciziny.

Ani Karel IV. si s panstvem neporadil. Dovedl však proti němu využívat církev a obratně manévrovat tak, aby si zachoval potřebnou autoritu vládce. Vznětlivému Václavovi byl takový způsob jednání cizí. Šlechta postřehla svou příležitost a usilovala o svůj podíl na vládě. Nejprve po dobrém. Králi byly adresovány spisy doporučující, jak má vládnout. Později panstvo neváhalo dokonce držet panovníka dvakrát v zajetí, podruhé za zrádného přispění jeho vlastního bratra Zikmunda. Těmito činy si šlechta nakonec vynutila splnění svých požadavků. Král ostatně sám přiléval oleje do ohně. Obklopoval se rádci z řad nižší šlechty, kteří mu dávali najevo okázalou úctu. To povzbuzovalo Václavovo sebevě-